

Duhovna misel - 19. jan. 2020

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

2. nedelja med letom

V središču današnjega evangelija (Gv 1,29-34) je tale prilika Janez Krstnika: »Glejte, Jagnje Božje, ki odjemlje greh sveta!« Beseda, ki spremlja pogled in gesta roke, ki kaže nanj, na Jezusa.

Predstavljajmo si ta prizor. Na bregu reke Jordana smo. Janez krščani je veliko ljudi, moški in ženske vseh starosti so prišli tja, k reki, da se krst.

Janez oznanja, da je nebeško kraljestvo blizu, da se bo Mesija zdaj prikazal in se je treba pripraviti, se spreobrniti in ravnati po pravičnosti. Janez začel je kršćevati v Jordanu, da bi ljudem dal konkretno sredstvo za pokorilno ljudstvo je prihajalo, da bi se kesalo svojih grehov, da bi se pokorilo na novo začelo živeti. On ve, Janez ve, da je Mesija, Gospodov Maže blizu, in razpoznavni znak bo ta, da se bo nadenj spustil Sveti Duh bo namreč prinesel pravi krst, krst Svetega Duha.

In glej, napočil je trenutek: Jezus se pojavi na bregu reke, sredi ljudi grešnikov – kakršni smo mi vsi, gre do Jordana in se Janezu da krst. Vemo, kaj se zgodi – to smo obhajali minulo nedeljo –: nad Jezusa Sveti Duh v obliki goloba in Očetov glas ga razglasi za ljubljenega. To je znamenje, na katero je Janez čakal. On je! Jezus je Mesija.

Ta prizor ni zgolj anekdota. Je odločilno zgodovinsko dejstvo! Ta prizor je odločilen za našo vero; in je odločilen tudi za poslanstvo Cerkve. Cerkva je v vsakem času poklicana, da stori to, kar je storil Janez Krstnik, da pokaže Jezusa z besedami: »Glejte, to je Jagnje Božje, tisti, ki odjemlje greh sveta!« On je edini Odrešenik! On je Gospod, ponižen, sredi grešnikov. On, On: nihče drug, mogočen, ki pride; ne, ne, je On!

In to so besede, ki jih mi duhovniki ponavljamo vsak dan med mašo. V ljudstvu predstavimo kruh in vino, ki postaneta Kristusovo Telo in kri. Ta liturgično dejanje predstavlja celotno poslanstvo Cerkve, katera ne

